

[Oluf Pedersen.]

for, at hvis den ikke efterfølges af en tilsvarende skattestigning eller i hvert fald af tilsvarende besparelser, vil den skabe valutavanskeligheder; det mener jeg de erfaringer, vi gjorde for to år siden, bekræfter. Hvis dette beløb, som tjenestemændene skal have, skal dækkes ind, skal der et beløb på 250—300 mill. kr. til i nye skatter, men man kan klare det med 150 mill. kr., hvis man kan gennemføre dækningen ved besparelser; derfor vil jeg støtte den højtærede minister i hans forsøg på at få beløbet indvundet ved besparelser.

Man kan diskutere, om man skal gennemføre folkepensionen eller ikke. Hvis man dækker den udgift, folkepensionen giver, ved præmier af tilsvarende beløb, skaber det naturligvis ingen valutavanskeligheder. Noget helt andet er, om det er rigtigt at gøre det. Jeg mener, det er meget forkert, hvis man gennemfører en ordning, der giver den mest velstillede del af befolkningen understøttelse fra staten. Hvad vi kan ofre på det område, bør vi give til de ringest stillede og ikke til de velhavende.

I forbindelse med det spørgsmål om valutaen, som naturligt rejses i dag, og som den højtærede minister også var inde på, jeg gerne pege på den risiko, der ganske givet er, hvis en jordværdistigning fra 1950 til 1956, som antagelig drejer sig om et beløb på mellem 2 og 4 milliarder kr., kommer ud til befolkningen som falsk købekraft. Hvis det sker, bliver man nødt til at inddrage tilsvarende købekraft hos den arbejdende befolkning. Jeg vil gerne have, at regeringen og det høje ting gør sig dette klart. Der foreligger et forslag fra regeringen, som endnu ikke er kommet til afstemning eller til afgørelse her i tinget, om at inddrage al jordværdistigning efter 1956. Dette forslag bør naturligvis gennemføres, og det bør gennemføres, inden det høje ting tager på sommerferie — jeg ser bort fra denne lille pinseferie; der skal jo også arbejdes i udvalgene i denne periode — men jeg vil henstille, at man gennemfører regeringens forslag og gør det konsekvent. Det vil sige, at man ikke alene nøjes med værdistigningen efter 1956, men også tager den stigning, som bliver konstateret nu ved den nye vurdering i 1956, altså stig-

ningen siden 1950. Man kan i hvert tilfælde ikke forsvare, at disse værdier flyttes ud af erhvervet. Lad være, at man ikke påligner de nuværende ejere en afgift, men det kan og bør ikke være således, at disse ejere kan sælge således, at grundværdistigningen går over til den upersonlige kapitalmagt. Der foreligger i det udvalg, der behandler det her nævnte lovforslag, et forslag om at ordne det således, at man ved salg inddrager denne stigning, men så længe de nuværende ejere har ejendommen, hviler den. Således må det være, hvis man vil handle forsvarligt overfor dansk økonomi; og hvis man vil modvirke, at der opstår valutavanskeligheder, bør man gennemføre dette forslag inden folketingssamlingens afslutning.

Jeg vil i samme forbindelse sige, at det står for mig som rimeligt, når man nu til efteråret gennemfører en ny vurdering, at skødehaverne får at vide, hvilken afgift der skal svares efter den nye vurdering; det vil sige, at man kommer til fra alle sider at tage stilling til regeringens forslag, inden samlingen slutter. Jeg håber, resultatet bliver, at vi her til sikring af dansk økonomi som det bedste middel, man har mod ødelæggelse af dansk pengevæsen, inddrager denne falske købekraft ved at gennemføre regeringens forslag med de ændringer, der er stillet forslag om i udvalget.

Aksel Larsen: Det er ingenlunde givet, at der sker væsentlige begivenheder i den resterende del af folketingsåret, men på den anden side er folketingets arbejde i indeværende år i hvert fald heller ikke afsluttet, og derfor er der rimelighed i den aftale, der er truffet om, at den egentlige politiske debat udskydes til senere.

Jeg kan imidlertid ikke lade være med at tage ordet ved denne lejlighed for at beskæftige mig med folketingets arbejdsmetoder. Jeg synes, at det, vi oplevede i formiddags og tildels i eftermiddag, giver en ekstra god anledning til det. Når et udvalg har udført sit arbejde gennem lange tider og har afgivet både betænkning før anden behandling og tillægsbetænkning før tredje behandling, burde det være sådan, at så var udvalgets arbejde forbi, og så